

L'art que obre camins ...

Quan la Iratxe em planteja amadrinar l'obertura de l'exposició avui, diumenge 29 de gener de 2023, aquí, a casa nostra, a la Crosa, i fer un petit escrit o discurs d'obertura de la mostra, vaig sentir moltes emocions. La primera alegria sens dubte, felicitat per poder compartir aquest moment plegades i amb tots i totes vosaltres que ens acompanyeu alhora també molta responsabilitat.

Amb la Iratxe ens coneixem fa molts anys per la nostra feina a l'hospital i la nostra dedicació en relació a la salut mental i, tot i que, sóc curiosa amb molts àmbits diversos, reconec ser profana amb el món de l'art i de la pintura. Sé dir el que m'agrada i el que no m'agrada i poca cosa més. Alhora em va semblar bonic poder tenir aquest petit moment on també poder agrair-li i recordar-li que, en una gran part, ella també és responsable de que aquest Projecte de reobrir la nova Crosa, fusionant art i gastronomia, erupcionés en una realitat.

Recordo estar jo accidentada a casa, i amb la cama malferida i amunt, per l'accident que vaig tenir sortint de treballar, i allí quieteta donar-li voltes a la idea i contactar-la demanant-li consell, ajuda i orientació.

Recordo que la idea de que el Restaurant La Crosa reobris les seves portes sota la direcció d'en Miki, fins al moment amagat a la cuina i rera els fogons, i que pogués aportar quelcom especial, atractiu i algú tret diferencial, li va agradar. La idea era promoure sinèrgies i crear xarxa i connexions amb l'art i la natura i anar mes enllà de ser un Espai gastronòmic on la gent gaudís al màxim desde tots i cadascun dels 5 sentits.

Aquí li comparteixo a Iratxe la boja idea de fer exposicions de diferents formes d'expressió artístiques i ella em respon ràpidament que li agrada molt la idea, que ella coneixia experiències a altres llocs i desseguida em va dir que no era una bojeria, ans al contrari, que podria ser molt interessant, bonic i atractiu tant per a artistes com a la població entesa i no entesa del món de l'art, alhora que no seria fàcil i que valia la pena donar-li voltes i fer créixer la idea. Em va engrescar, ens va engrescar i de manera molt generosa va compartir a mi i amb en Miki idees que varen ajudar a animar-nos i a donar forma i realitat al Projecte i també recordo que va dir que ella estava en aquell moment endinsada en diverses exposicions i compromisos alhora molt generosament ens va dir que ella seria una de les artistes que voldria exposar i recordo que desseguida que varem obrir ja va venir a veure'ns i a gaudir la l'exposició d'obertura del restaurant, a l'estiu del 2021, reforçant amb la seva mirada i presència que anavem amb bon camí. I va treure el telèfon, va aixecar la seva copa de vi blanc que va fotografia molt artísticament amb una de les peces exposades de fons i ja va moure'ns fent difusió, molt generosament, per xarxes socials parlant les nostres intencions de col.laborar a compartir, promocionar i fer disfrutar a tothom de l'art i cultura des de la Crosa.

D'aquelles primeres converses ja farà un any i nou mesos, durant els quals hem entrat en un món molt diferent per a nosaltres, que ens agrada, i on veiem que també agrada a artistes i als nostres clients, que desperta curiositats, genera sinergies i facilita que poguem gaudir de diferents formes d'expressió de l'art a persones que potser no haguéssin entrat a museus a veure-les i admirar-les.

L'hostaleria ha passat moments molt difícils dins aquest context pandèmic, i en aquest restaurant especialment es va viure la covid amb la pèrdua inimaginable d'una persona clau, el nostre Marcel, que ens acompanya en aquesta nova etapa no en presència alhora sí en ànima. No us explicaré com ho hem passat i ho passem els treballadors i les treballadores del món sanitari, alhora i sens dubte un sector amb gran afectació ha estat i és el de l'art i la cultura i aquest ha quedat molt més desapercebut que els altres. Pensem que sumades, la gastronomia i l'art generen una curiosa amalgama d'experiències sanadores i saludables que esperem pogueu gaudir i disfrutar tant com nosaltres ideant-les, preparant-les i possibilitant que un dia com avui ens trobem per a gaudir d'aquesta exquisita exposició.

Vull parlar-vos de l'artista, i pensant amb tu Iratxe, i en com et definiria com a persona que ens has obert camins, aprofitaré les lletres del teu nom, que delata les teves arrels euskeras, per a definir-te des del meu punt de vista.

IRATXE

I-Indòmita, Indomable, indòcil, incoercible, ingovernable, irreprimible i irresistible.

R-Rebel, revoltosa, revolucionaria, rebeca, recalcitrant i repatana.

A-Artista que es defineix al diccionari com: persona hàbil, llesta i eixerida!

T-Tenaç, tossuda, testaruda, trastejadora i treballadora.

X-Xalar, aquí no he trobat sinònims de xalar, aquest mot molt empordanès (terra d'acollida, residència i inspiració de la nostra artista), que significa "respirar, bufar i per extensió d'exhalar va derivar en esplaiar-se, pasar-s'ho bé i divertir-se". I tu de divertida n'ets un "rato". Alhora fora de l'Empordà i altres poques terres com les del Baix camp i les Balears, fa pensar bàsicament en "tornar-se boig", i aquí i ara, jo em pregunto..... i encara més amb les professions que desenvolupem a la Xarxa de salut mental... qui defineix a on està el límit de la prima línia entre estar boig o no?

E- Escalf, estovar i estuba en relació a la generositat de compartir la teva obra amb nosaltres.

També aquí aprofitem amb aquestes paraules, en Miki i jo mateixa, no només per agrair, també per a desitjar moltes més exposicions, mostres, oportunitats i moltes més trobades amb tot l'escalf que té aquesta.

Gozatu gaur eraskuketaz! Osasuna eta Endorfinak!

Gaudiu molt de l'exposició! Salut i endorfines!